مساله پوشش دست ورزشکاران زن در میان است

29 اردیبهشت 1401

دي ماه سال گذشته به دستور مريم كاظمي‌پور معاون توسعه ورزش زنان وزارت ورزش و جوانان چند رشته ورزشي از جمله مچ‌اندازي و فيتنس و پاورليفتينگ براي زنان ممنوع اعلام شد. اين دستور در حالي صادر شد كه در سال‌هاي گذشته تيم‌هاي مچ‌اندازي زنان ايران در مسابقات بين‌المللي حاضر شده و حتي مدال هم كسب كرده بودند. در آن زمان توضيح قانع‌كننده‌اي براي صدور دستور ممنوعيت داده نشد.

كاظمي‌پور در گفت‌وگويي در اين رابطه گفت: «رشته‌هاي اينچنيني فقط يك مرجع رسمي ندارند و تشكل‌هاي مختلفي، رقابت‌هاي بين‌المللي برگزار مي‌كنند. برخي از اين رشته‌ها از نظر فرهنگي و پوشش هيچ تناسبي با ما ندارند.» ايشان افزود: «در حالي كه هر رشته براي تصويب و شروع فعاليت به خصوص در بخش برون‌مرزي، بايد مصوبه چند كميسيون و همچنين بخش پوشش را داشته باشد كه براي اين رشته‌ها هيچ كدام از اين مراحل طي نشده است.»
بحث پوشش و مسابقات و آسيب‌هاي فيزيكي احتمالي دلايل عمده‌اي بودند كه توسط وزارت ورزش آورده شد. با اين حال اهالي ورزش متوجه نشدند كه رشته مچ‌اندازي چطور ممكن است از نظر فيزيكي آسيب‌زا باشد يا از نظر پوشش غيراسلامي؟ در واقع تصاوير حضور زنان ايران در مسابقات مچ‌اندازي نشان مي‌داد اين رشته بايد با اقبال مقامات همراه باشد چراكه ورزشكار ما با لباس كامل حضور پيدا مي‌كند و هيچ‌گونه تحركي جز در ناحيه آرنج تا مچ ندارد.
در زماني كه نامه ممنوعيت اين رشته‌ها منتشر شد مديران وزارتخانه قول دادند در كمتر از چند هفته مشكل حل خواهد شد اما با گذشت نزديك به ۶ ماه نه تنها ممنوعيت لغو نشده كه به نظر مي‌رسد اين روند ادامه خواهد داشت. حال بعد از گذشت اين مدت خبرنگار روزنامه اعتماد به اطلاعاتي دست پيدا كرده كه دليل ممنوعيت رشته مچ‌اندازي را نشان مي‌دهد.
مساله باز هم سر پوشش است. شايد در نگاه اول از تصاوير ورزشكاران ايراني در مسابقات مچ‌اندازي زنان آسيا اين طور به نظر برسد كه اين رشته بي‌مشكل‌ترين رشته ورزشي از نظر پوشش است اما مقامات وزارت ورزش و شخص خانم كاظمي‌پور به جزييياتي توجه كرده‌اند كه تا قبل از اين هيچ كدام از رسانه‌ها يا مخاطبان توجه نكرده بودند.
لباس فرم مسابقات مچ‌اندازي بين‌المللي تي‌شرت آستين كوتاه است. دليل انتخاب اين لباس آن است كه آرنج ورزشكار بايد از ديد داور پنهان نماند. مساله آرنج در مچ‌اندازي بسيار اهميت دارد و يكي از خطاهاي رايج در اين ورزش اصطلاحا فول آرنج است. در قوانين آمده آرنج‌ها بايد از ديد داور پنهان نباشند و هنگامي كه آرنج دست يكي از رقبا از روي زير آرنجي بالا رود و در اصطلاح با زير آرنجي ديگر تماس نداشته باشد از سوي داور اعلام فول مي‌گردد. موارد ديگري هم براي فول آرنج مطرح شده است.
ورزشكاران زن ايران اين امكان را نداشتند كه با لباس آستين كوتاه خالي در مسابقات شركت كنند

بنابراين با هماهنگي مراجع بين‌المللي پذيرفته شد كه دختران كشورمان بتوانند با پوشيدن پيراهن آستين كوتاه فرم كه تا روي آرنج مي‌آيد و پوشيدن يك ساق دست كه تا آستين تي‌شرت بالا كشيده مي‌شد تمام دست را بپوشانند. به اين ترتيب هنگامي كه ورزشكار ايران در حالت عادي قرار مي‌گرفت به هيچ عنوان نقطه‌اي از دست او ديده نمي‌شد. با اين حال در طول مسابقه فاصله‌اي به اندازه شايد يك سانتي‌متر بين آستين تي‌شرت و ساق دست ايجاد مي‌شد و اين دقيقا همان نقطه‌اي است كه معاون زنان وزارت ورزش را برآن داشت كه حكم به ممنوعيت اين رشته بدهد تا ملاحظات لازم را درنظر بگيرند.
اين مساله توسط يكي از مقامات سابق وزارت ورزش و جوانان كه نخواست نامي از او برده شود تاييد شده است. اين مقام سابق گفت: «بله همه‌چيز مربوط به همان فاصله ساق و آستين تي‌شرت مربوط مي‌شود.» همان‌طور كه گفته شد تا پيش از اين هيچ كس متوجه فاصله ايجاد شده در لباس ورزشكاران زن نشده بود و تازه بعد از مطرح شدن اين بحث، باز هم به زحمت مي‌توان چنين چيزي را از روي تصاوير تشخيص داد.
با توجه به بحث اهميت آرنج در مسابقات مچ‌اندازي بين‌المللي بايد ديد آيا ايران مي‌تواند لباسي را به تاييد مقامات جهاني برساند كه مشكل را برطرف كند يا خير. البته اين رشته مي‌تواند در ايران با پوشش متفاوتي برگزار شود كما اينكه خود مريم كاظمي‌پور هم در گفت‌وگويي تاكيد داشت: «ما فعاليت داخلي را ممنوع نمي‌كنيم اما در مورد شرايط حضور در رقابت‌هاي برون مرزي تصميم مي‌گيريم.» هر چند از زمان صدور ممنوعيت مسابقات داخلي رشته مچ‌اندازي هم برگزار نشده است.

*علي ولي‌اللهي /اعتماد/ 184993